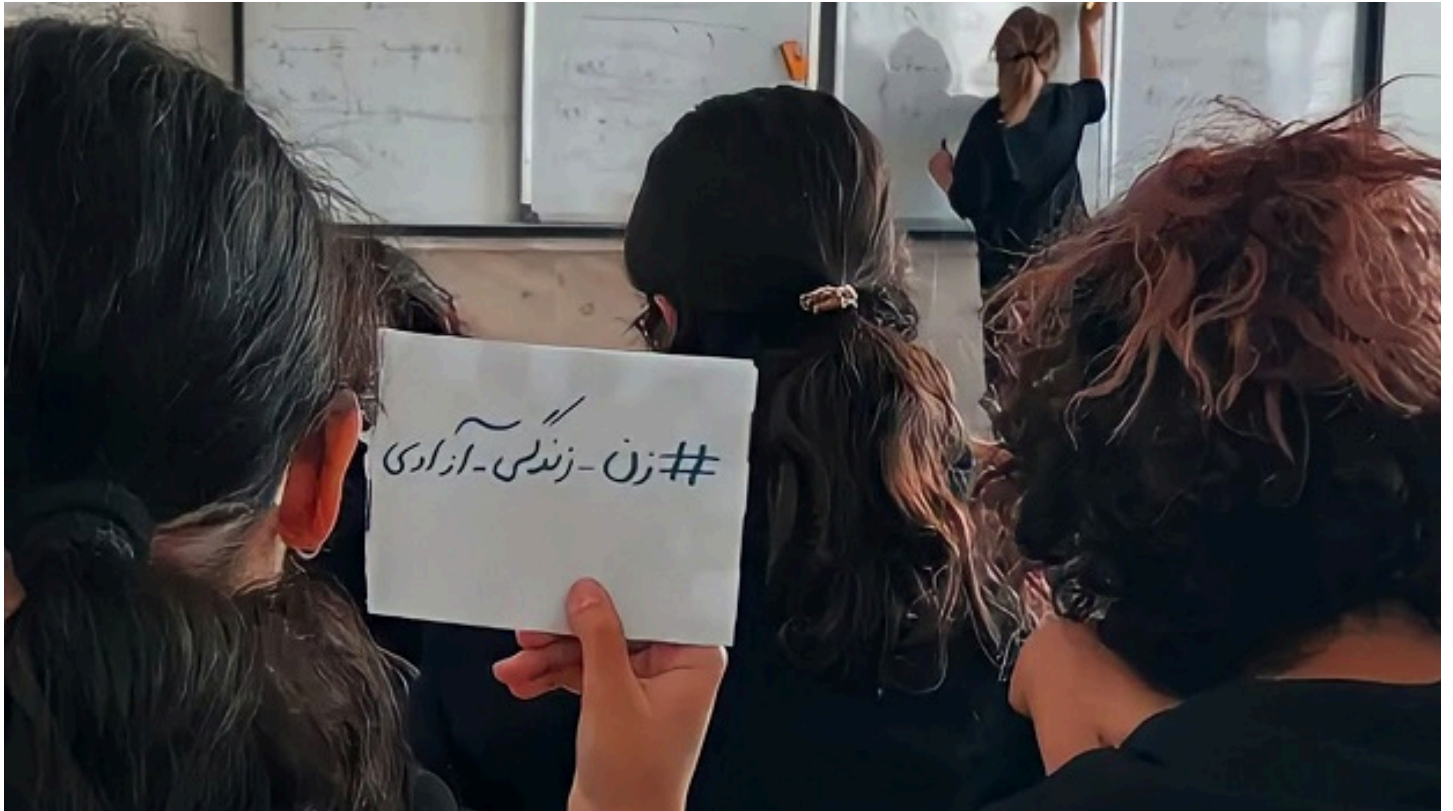

علیه قانون حجاب و عفاف با تمام توان به مقابله برخیزیم / اطلاعیه مشترک دو ائتلاف سیاسی

در تمام این سالها زنان، با پشتیبانی جامعه، به طرق مختلف با قوانین قرون وسطائی زن ستیز حکومت مقابله کرده‌اند و نهایتاً خیزش «زن، زندگی، آزادی» نشان از شکست «یا روسری یا تو سری» بود. اکنون حکومت از در دیگر وارد شده است و در شرایط وخامت اوضاع اقتصادی، گرانی لجام گسیخته و بیکاری گسترده از یک سو و بحران سیاسی عمیقی که در منطقه گریبانش را گرفته است، تلاش دارد تا با قوانینی قرون وسطائی و با توسل به جریمه های نقدی، بطور مثال جریمه ۱۶۵ میلیون تومانی برای بد حجابی، و رودررو کردن مردم با یکدیگر ناتوانی خود در حل معضلات اجتماعی و پاسخگوئی به نیازهای جامعه را لاپوشانی کند.

اطلاعیه مشترک دو ائتلاف سیاسی علیه قانون «حجاب و عفاف» :

علیه قانون «حجاب و عفاف» با تمام توان به مقابله برخیزیم!

لایحه «حمایت از خانواده از طریق ترویج فرهنگ عفاف و حجاب» معروف به لایحه حجاب پس از رفت و برگشت‌های متعدد میان مجلس شورای نگهبان در ۷۴ ماده و مجموعاً در ۵ فصل تنظیم و به قانون تبدیل شد. به گفته رئیس مجلس شورای اسلامی این قانون ۲۳ آذرماه ابلاغ خواهد شد و مطابق ماده ۷۴ این قانون مدت زمان آزمایشی آن سه سال تعیین شده است.

ابلاغ «قانون حجاب و عفاف» به دولت بار دیگر نشان داد که تا چه حد این حاکمیت تلاش می‌کند تا قوانین قرون وسطائی را به زنان و جامعه ایران تحمیل کند.

دو سال پس از جنبش بزرگ «زن، زندگی، آزادی»، که بیان آشکار مخالفت جامعه با «حجاب اجباری» و تحقیر و سرکوب زنان بود، تصویب این قانون آشکارا حاکی از مخالفت حکومت ارتجاعی با خواسته‌های برحق و ابتدایی زنان و مردان در ایران است. تصویب این قانون به مأمورین انتظامی اجازه می‌دهد تا به بهانه مفاد آن، شرایط ترس و وحشت در جامعه را تشدید کرده و دستگیری و سرکوب مخالفین را تشدید کنند.

حاکمیت در تلاش است تا به طرق مختلف دست‌آوردهای خیزش «زن، زندگی، آزادی» را به عقب راند. حکومت با سرکوب همه جانبه توانست به طور موقت قیام ۱۴۰۱ را به لحاظ سیاسی سرکوب کرده و مانع از ادامه تظاهرات خیابانی شود، اما نتوانست زنانی که در جنبش «زن، زندگی، آزادی» روسری را در معابر عمومی از سر برداشتند دوباره مجبور به رعایت حجاب کند. یکی از دلایل قانون جدید بازگرداندن وضعیت به قبل ۱۴۰۱ است.

خیزش «زن، زندگی، آزادی» تنها به مخالفت با حجاب اجباری خلاصه نمی‌شد و نمی‌شود، بلکه در خود خواست آزادی و خلاصی از قید و بندهای قوانین قرون وسطائی اسلامی را حمل می‌کرد و می‌کند. کاربردستان حکومت اسلامی در طول بیش از چهار سال شرایط زندگی را بر مردمان ایران سخت و دشوار کرده‌اند و به همین دلیل هرروزه بر خیل مخالفان حکومت افزوده می‌شود.

در شرایط بحران‌های اقتصادی، اجتماعی و سیاسی است که جامعه به تنگ آمده از این همه فشار و تنگدستی، در پی رهائی از این حکومت و رسیدن به آزادی به حرکت در آمده است. حکومت دیکتاتور و سرکوبگر مذهبی ایران نیز با وضع قوانین ضد دموکراتیک همچون «قانون حجاب و عفاف»، می‌کوشد تا با ایجاد فضای خفقان و سرکوب با مبارزه مردم برای رسیدن به آزادی‌های مدنی و حقوقی خود مقابله کند.

وضع این قانون خود بیانگر شکست سیاست «حجاب اجباری» است، که از ابتدای به قدرت رسیدن این حکومت به راه‌های مختلف و بویژه از طریق «گشت ارشاد» و دستگیری و زندانی کردن زنان و دختران و بخشنامه‌های اداری پیش برده شد و در نهایت بی‌نتیجه، به ضرب و شتم شدید و خشونت آشکار علیه زنان منتهی شد. در تمام این سالها زنان، با پشتیبانی جامعه، به طرق مختلف با قوانین قرون وسطائی زن ستیز حکومت مقابله کرده‌اند و نهایتاً خیزش «زن، زندگی، آزادی» نشان از شکست «یا روسری یا تو سری» بود. اکنون حکومت از در دیگر وارد شده است و در شرایط وخامت اوضاع اقتصادی، گرانی لجام گسیخته و بیکاری گسترده از یک سو و بحران سیاسی عمیقی که در منطقه گریبان‌ش را گرفته است، تلاش دارد تا با قوانینی قرون وسطائی و با توسل به جرمه‌های نقدی، بطور مثال جریمه ۱۶۵ میلیون تومانی برای بدحجابی، و رودررو کردن مردم با یکدیگر ناتوانی خود در حل معضلات اجتماعی و پاسخگوئی به نیازهای جامعه را لاپوشانی کند.

حکومت دینی در ایران در تلاش است تا به هر ترتیب ممکن افکار ارتجاعی خود را تثبیت کند. رژیم‌هایی که با تمام قوا کوشید با زور سرکوب جنبش «زن، زندگی، آزادی» را کاملاً خاموش کند، اکنون خود به دست خود مجدداً زمینه‌های یک خیزش وسیع‌تر و همگانی‌تر را فراهم می‌کند. حکومت بر این امید است که با بستن جرمه‌های سنگین مردم را به عقب‌نشینی وادارد، ولی تجربه نشان داده است که جریمه مالی هیچگاه مانع نقض یک قانون نادرست نیست و تا کنون نبوده است. اگر زندان و شلاق نتوانست دختران و زنان ایران را «محجبه» کند، صد البته که جریمه نقدی نخواهد توانست در مقابل این خواست رهائی موثر باشد.

این قانون به تشدید نارضایتی و عمیق‌تر شدن خواست رهائی در لایه‌های مختلف اجتماعی ایران منتهی شده و یقیناً موج جدیدی از اعتراضات را بدنبال خواهد داشت.

اگر حکومت ارتجاعی و سرکوبگر در تدارک تهاجم جدید به دستاوردهای مبارزات مردم است، بر همه سازمان‌ها و احزاب دمکراتیک و چپ اپوزیسیون و همه مبارزین راه رهایی و رسیدن به آزادی و دمکراسی است که آنها نیز در تدارک مقابله جدی و سازمان یافته با این حکومت و تشدید مبارزه برای خلاصی مردمان ایران از این رژیم ضد بشری باشند.

ما در "همبستگی فراگیر برای آزادی و برابری در ایران" و "کنگره ملیتهای ایران فدرال" بر این باوریم که زنان و مردان این مرز و بوم این قانون توهین‌آمیز و ناهنجار را نخواهند پذیرفت و با آن مقابله خواهند کرد. این نظام جنایتکار، ضد بشر و زن‌ستیز که با بحران‌های عمیق اقتصادی، سیاسی و اجتماعی دست به گریبان است به عبث می‌پندارد که با اعمال هر چه بیشتر خشونت و سرکوب مردم می‌تواند حکومت خود را همچنان ادامه دهد.

جمهوری اسلامی با پافشاری بر سیاست‌های تا کنونی خود هر چه بیشتر بر تنفر و کینه مردم نسبت به خود می‌افزاید و دیر نیست روزی که مردمان ایران این حکومت را سرنگون کرده و به آزادی، برابری و دمکراسی دست یابند.

ما خود در کنار زنان و مردان ایران از هیچ اقدامی در مخالفت با این قانون کوتاهی نخواهیم کرد.

کنگره ملیتهای ایران فدرال

همبستگی فراگیر برای آزادی و برابری در ایران

(ائتلاف سیاسی متشکل از چهارده حزب، سازمان و جریان سیاسی)

ششم دسامبر ۲۰۲۴ / جمعه ۱۶ آذر ۱۴۰۳